

Bona onada, surfers!

L'Ana, professora d'educació física en una escola pública de Xerès i atleta des de nena, va descobrir la seva vocació a l'Opus Dei a través de l'esport. Ha après que a la vida també cal lluitar amb esportivitat per arribar a una meta, el Cel.

06/01/2016

Hola, gràcies, *all right, see you*, pau, adéu... Tots aquests bons desitjos els conté el gest hawaià del *shaka*: una salutació associada a la cultura del surf. Perquè ser surfer és més que un

esport, és un estil de vida que requereix una bona dosi de virtuts: paciència, força, equilibri, perseverança...

L'Ana, professora d'educació física en una escola de Xerès i gran esportista, el practica des dels vint anys.

Aquesta primavera ha esperat diversos mesos l'arribada del *swell* a les costes de Vejer: aquestes línies pures d'onatge que vénen d'alta mar i que permeten dibuixar cada onada amb la taula. Només per l'emoció d'aquest instant val la pena esperar. Mentrestant, ha dedicat els caps de setmana a fer quilòmetres en bicicleta de muntanya amb el seu grup d'amics.

Acumula molts anys d'atletisme, bàsquet, futbol, hoquei i aeròbic de competició. "Quan tenia vuit anys la meva mare ens va preguntar al meu germà i a mi quina activitat extraescolar ens agradaria fer. El

meu germà va tirar per la música, i jo per l'esport".

De l'afició en va fer professió, i va començar els estudis de Magisteri d'Educació Física. "He vist que una de les assignatures més importants de la vida és l'hàbit de l'educació física. A través del joc, els xavals aprenen el respecte, el pudor, la higiene, la salut corporal, la lluita de cada dia".

No fa teories, ella mateixa ho ha experimentat: "L'esport ha significat una cosa molt gran en la meva vida, perquè m'ha donat moltes ganes de seguir lluitant en tot, de millorar en els estudis i com a persona, de fomentar el respecte als altres".

El surf ha estat, fins i tot, un camí per arribar a Déu i descobrir la seva vocació com a supernumerària de l'Opus Dei. Des de llavors, tot sembla igual, però és completament diferent. Ara la meta de cada cursa, de cada

ride, és el Cel. Allà "a dalt " vol arribar en companyia de molts amics amb qui comparteix afició i passió aquí baix.

"Córrer per aconseguir la corona que mai es marceix", ja ho deia sant Pau. L'Ana ho explica a la seva manera: "L'esport necessita continuïtat, entrenament, esforç. Si vols competir, encara més. A la vida espiritual, el mateix. Tu vols arribar a un lloc, al Cel, i necessites recórrer una sèrie de passos per millorar en virtuts. Després, quan tens una lesió en el pla esportiu és com quan caus en la vida sobrenatural. Si pequem cal aixecar-se, confessar-se, i Déu és misericordiós. Fins i tot lluites amb més força quan tens una lesió".

dev.opusdei.org/ca/article/bona-onada-
surfers/ (07/08/2025)